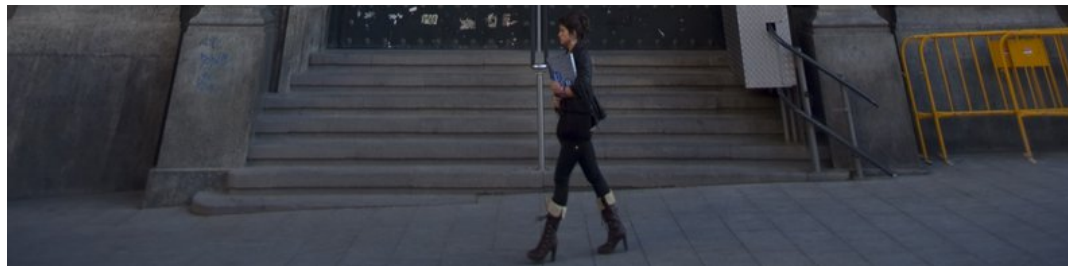

ECONOMIA BARCELONA - 7 setembre 2013 2.00 h

Crèdits morosos que hauran d'aflorar

- La reclassificació del crèdit farà aflorar préstecs dubtosos que obligaran els bancs a fer un esforç més d'aprovisionament

Façana de la seu del Banc d'Espanya a Barcelona. **ROBERT RAMOS/ARXIU.**

JORDI GARRIGA - BARCELONA

La reforma financera segueix el seu curs, i s'aclareix el panorama, però resten dubtes a esclarir: fins on s'enlaira el sostre de la morositat, que ja s'enfila fins a l'11,6%, el que vol dir quina quantitat hauran d'aprovisionar els bancs per cobrir els crèdits dubtosos.

Després que fa uns mesos el Banc d'Espanya donés l'ordre als bancs de re-classificar els crèdits, perquè els que tenen

aspecte d'incobrables no siguin refinançats, les càbales sovintegen, i si els *homes de negre* enviats per la Comissió Europea han detectat un forat de fins a 12.000 milions d'euros en crèdits mal valorats, alguns analistes independents gosen elevar la xifra fins als 60.000 milions i agències com Fitch han fet una estimació de 10.000 milions. Val a dir que a les exigències del Banc d'Espanya s'hi afegeix l'amenaça d'un Guindos III, un nou decret que collaria encara més els bancs perquè absorbeixin el crèdit

Alguns experts temen l'impagament d'empreses i hipotecats

És previsible que la morositat encara elevi el seu sostre dos punts a curt termini

en mal estat, l'esforç final després d'haver destinat 146.000 milions a sanejament de l'inici de la crisi ençà, una xifra que duplica els beneficis que s'han assolit durant aquest període (73.500 milions d'euros).

A parer de Xavier Sánchez Cabanas, professor de finances d'Eada, hi ha el temor al mercat que “part dels refinançaments de crèdits s'han fet sota el principi *delay and pray* (endarrereix el pagament i prega), tot esperant que la situació del client canviï i pugui tornar el crèdit, així que, si s'endureixen les condicions per refinançar, certament augmentarà la quantitat de crèdits dubtosos.” A l'hora de fer càlculs, observa que tot dependrà de quina sigui la taxa de cobertura final. Fins ara s'han fet refinançaments per un valor de 208.200 milions, i s'ha dotat de mitjana un 18,8%, si la taxa de cobertura puja fins a un 25%, caldrà dotar 12.909 milions; si és del 30%, 23.300 milions i si és del 40%, uns 45.000 milions d'euros.

Al voltant de l'amenaça d'un Guindos III, el macroeconomista Edward Hugh fa avinent que “estem en rescat bancari, que ningú se n'oblidi, i la reclassificació que ha demanat per circular el Banc d'Espanya és una petició de la troica, que pot obligar a un nou decret Guindos.” Com argumenta, la troica no aprova que, talment com passa a Itàlia, “hi ha massa crèdit d'empreses *zombie* que es manté viu, i no hi ha crèdit nou”. Hugh, que recorda que aquest bucle fatídic es va mantenir anys i anys al Japó, posa l'exemple d'El Corte Inglés, que ha refinançat 3.700 milions del seu deute de 5.000 milions fins l'any 2018. No és sobrer recordar que molts crèdits que es van donar els anys 2007 i 2008 tenen el seu venciment enguany, data en què s'hauria d'haver iniciat el redreçament econòmic

d'Espanya. Si s'ha absorbit ja tot el deute de l'immobiliari, en la seva opinió ara cal enfrontar-se als préstecs dubtosos d'empresa i a les hipoteques que es deixin de pagar si el preu del pisos es continua enfonsant.

La troica, en la perspectiva de fer passes fermes cap a la unió bancària, en els primers mesos de l'any vinent voldrà uns bancs espanyols ben retratats, i que quedi clar quant crèdit se n'hi ha i, el més important, quant es precipita cap a la mora. “Els bancs espanyols hauran de ser prou realistes i fer un esforç en provisions, perquè en la futura unió bancària, qui respon de la morositat és el Banc Central Europeu.”

Jordi Fabregat també interpreta que potser s'ha fet un gra massa en el refinançament de crèdits, “s'ha refinançat per amagar morositat”, si bé entén que “en molts casos era admissible allargar els terminis de pagament a, per exemple, empreses que comptaven millorar les seves vendes amb l'exportació.” En tot cas, segons preveu, sembla difícil que es continuï amb la pràctica de segones renovacions de crèdits, a terminis de fins a cinc anys. El professor d'Esade no descarta que la morositat encara pugui elevar dos punts més el seu sostre. Informes recents, com el de l'agència Moody's, donen per fet que la morositat creixerà, tot i que la contracció de l'economia espanyola, segons aquestes previsions, toqui fons durant la segona meitat de l'any.

Si la bola d'aquests crèdits amb segell de “risc dubtós” es fa massa gran, sorgeix la sospita que potser el sector bancari haurà de recórrer a la línia de crèdit del mecanisme europeu d'estabilitat (Mede) bancària, on encara hi ha 60.000 milions disponibles, després dels 40.000 milions que s'han utilitzat. El professor Sánchez Cabanas creu que, en tot cas, fora d'aquests paràmetres és impensable que s'ampliï el rescat. De fet, tant Angela

Merkel com la UE s'haurien estimat més que des de bon principi s'hagués mobilitzat una xifra superior, per tal d'accelerar el sanejament. Abans de l'estiu, alts càrrecs del BCE remarcaven que en la futura unió bancària, els bancs privats haurien d'assumir els costos d'aprovisionar el crèdit dolent, que en tot cas es podria fer a través d'un fons que podrien finançar els mateixos bancs. Des de la seva òptica, Edward Hugh diu que “després de les eleccions alemanyes, no hi haurà lloc per a més rescats, la política de la troica estarà més per obligar les entitats bancàries que trobin solucions per elles mateixes, i si molt convé, fer quitaments i assumir pèrdues.” Jordi Fabregat creu que es farà tot el possible per no haver d'anar un altre cop al Mede: “Ara que els bancs ja poden acudir als mercats internacionals a fer emissions de deute, tornar a demanar l'auxili del Mede oferiria molt males sensacions al mercat, tornaria a pujar la prima de risc i seria tot el sector bancari espanyol el que quedaria sota sospita, no només unes quantes entitats.” En aquest sentit, pensa que es jugarà amb els terminis de temps, tot atorgant als bancs dos o tres anys més, per acabar la neteja del balanç.

“Alta probabilitat” de pagament per ser bo

Abans que la UE torni a sotmetre a un estrès test la banca espanyola, a final d'any o principi del vinent, el Banc d'Espanya vol fer passar pel sedàs la banca, que a finals de mes haurà d'informar, de forma ben transparent, la seva reclassificació de crèdits, segons la nova i rigorosa normativa. A partir d'ara, un crèdit només podrà ser bo si, com es pot llegir a la circular, hi ha una “alta probabilitat” de pagament de l'import. En canvi, serà considerat dubtós (morós) el crèdit en què s'han atorgat

períodes de carència en l'amortització del capital superiors a 30 mesos, i també el crèdit que provingui de refinançaments previs, si hi ha indicis que el prestatari no pot assumir els seus compromisos. La tàctica habitual per amagar crèdit dolent ha estat cobrar només interessos, tot deixant per incobrable el principal. Si abans el crèdit subestàndard era el que, tot estant al corrent de pagament, pertanyia a un sector amb risc, ara és tot aquell que no sigui normal o dubtós. El crèdit subestàndard s'aprovisiona un 10%, si és de consum; un 15% si és una gran empresa, i del 20% al 60% si pertany al sector immobiliari. Per passar de subestàndard a normal, el client haurà d'haver pagat els seus compromisos durant un any, sis mesos en cas d'hipotecari, o quan el principal es redueixi un 10%.